

Chukat – Numeri 19:1 – 22:1

Aliyah 3 – Numeri 20:7-13

Soms wordt de christelijke wereld opgeschrikt door onverwachte en nare berichten. Zo meldde de BBC in januari 2024 dat kerkleider en genezer T.B. Joshua jarenlang vrouwen had mishandeld en verkracht. Hij stond bekend als een bekend gebedsgenezer. Ook andere **gebedsgenezers** komen slecht in het nieuws. Manipulatie, geldzucht en ander slecht gedrag tiert soms welig in deze stromingen, waarin soms toch ook duidelijk Gods wonderen en tekenen aanwezig zijn.

Dit brengt een heel lastige vraag met zich mee: waarom reageert God soms met **wonderen** en tekenen op **manipulatief gedrag**? En waarom lijken onvolwassen geestelijke leiders daar soms meer in uit te blinken, dan leiders die een meer volwassen houding tonen? Deze wonderen en tekenen zijn zeker niet allemaal als nep of demonisch af te doen. Ze gebeuren in de Naam van Jezus en hebben een grote impact.

Sommige ultra-charismatische leiders roepen zelfs expliciet op om God te manipuleren om wonderen en tekenen te doen. Zij stellen dat je **God voor het blok** moet zetten door voor een grote menigte mensen te verklaren dat God een zieke gaat genezen. God moet dat vervolgens dan wel doen, vanwege de eer van zijn Naam. Dit noemen zij een uiting van 'geloof', maar dit is pure manipulatie van God. Het bijzondere is dat God hier vaak op reageert door wel degelijk een wonder te doen en de zieke te genezen. Waarom...?!

In de huidige *aliyah* komen we deze vraag ook tegen. Wat gebeurde er precies? Het water van de Israëlieten was op en de Israëlieten riepen tot Mozes en tot God. Dit was al eerder gebeurd. Toen had God Mozes geboden om met zijn staf **op de Rots te slaan**, zodat er water uitkwam. Nu geeft God echter een andere opdracht. Hij zegt dat Mozes dit keer **tegen de Rots moet spreken**, zodat de Rots water voort zal brengen. Mozes is echter ongehoorzaam. Hij roept het volk toe: *'Luistert toch, rebellen! Kunnen wij uit deze Rots water doen voortkomen voor jullie?'* Daarop slaat hij tweemaal met zijn staf op de Rots en een grote hoeveelheid water begint uit de Rots te stromen. Echter, God is erg boos op Mozes en Aäron en verwijt hen dat zij geen geloof hebben gehad door Hem te heiligen voor de ogen van het volk. Daarom zullen zij het Beloofde Land niet binnengaan.

Waarom is God zo boos op Mozes en Aäron? Ten eerste heeft dit te maken met de **ongehoorzaamheid** van Mozes. Hij sloeg op de Rots, in plaats van te spreken tot de Rots. Ten tweede had Mozes **geen geloof** in God. Hij vertrouwde meer op het **'trucje'** wat de vorige ook werkte, dan op God, die ditmaal op een andere manier water uit Rots wilde voortbrengen. Ten derde geeft Mozes **God hier niet de eer**, door de retorische vraag te stellen of hij en Aäron zelf water uit de Rots kunnen voortbrengen. Ten vierde **manipuleert Mozes God** hier door Hem voor de ogen van heel het volk voor het blok te zetten. Op een heftige toon spreekt hij de rebellen toe en geeft aan dat er water uit de Rots voort zal gaan komen. Stel dat God nu zou weigeren? Dan zou het gezag van Mozes en zelfs van God Zelf compleet ondermijnd zijn. Zo manipuleert Mozes God om water voort te brengen uit de Rots. En God doet dat.

Dit levert de belangrijke vraag op, die ook vandaag de dag zo actueel is: **waarom reageert God op deze manipulatie?** Waarom kwam er water uit de Rots voort, terwijl Mozes zo duidelijk ongehoorzaam was aan het gebod van God en Hem eigenlijk in ongelof aan het manipuleren was? In sommige ultra-charismatische gemeentes zouden ze dit misschien wel geloof noemen, want Mozes was er zo vast van overtuigd dat er water ging komen, dat hij dit voor de ogen van heel het volk uit durfde te roepen. God zegt echter in vers 12 dat Mozes juist géén geloof in Hem getoond heeft. Hij was slechts met een manipulatief geestelijk trucje bezig. Maar waarom werkte het wél? Waarom weigerde God niet simpelweg om water voort te brengen uit de Rots...?!

Is God vatbaar voor manipulatie? Nee, dat kunnen we honderd procent zeker stellen van niet. God staat daar ver boven. Toch besluit God regelmatig om wél met wonderen te reageren op geestelijke manipulatie. Dit is Gods bijzondere weg, waarin Hij zelfs de **slechte keuzes** van de mens **ten goede laat meewerken** voor zijn Koninkrijk. God gebruikt zelfs mensen, die Hem niet toebehoren, om wonderen en tekenen voor zijn Koninkrijk te verrichten. Dit wil echter niet zeggen dat God de manipulatie goedkeurt of mensen hiermee weg laat komen. **Zijn woede** daarover zal zich **op de juiste tijd** openbaren, net zoals Hij Mozes en Aäron de toegang ontzegde tot het Beloofde Land, kan soms de toegang tot het hemelse Koninkrijk ontzegd worden aan succesvolle wonderwerkers. Dit blijkt heel duidelijk uit de woorden van Yeshua in Mattheüs 7:22-23:

Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heer, Heer, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!

Wanneer wij met geestelijke manipulatie en trucjes in de Naam van Yeshua wonderen verrichten, **zal dit ons niet redden** in de dag van het oordeel. Het zal juist tegen ons getuigen. God zal op een dag zijn woede daarover kenbaar maken. Hij wil dat wij rechtvaardig en oprecht handelen en goede vruchten in ons leven laten zien.

Het **gevaar van charismatische leiders** is dat het al snel om het 'geloof' en het 'charisma' van de leider gaat draaien en dat hij of zij de eer oogst, die God toekomt. Het gevaar is ook dat wij op trucjes gaan vertrouwen. Uitspraken die hierbij passen zijn: 'God geneest altijd, als je deze stappen volgt...' of 'God doet altijd zus of zo...' Hierbij wordt **Gods soevereine handelen** volkomen buiten spel gezet. Is God nog vrij om het anders te doen of om geen wonder te brengen? Wanneer Gods soevereine handelen buiten spel komt te staan, gaat ons geloof niet meer naar God uit, maar naar een trucje of een theologische waarheid, zoals 'God geneest altijd'. De eer komt ook niet meer volledig bij God terecht, omdat Hij ingegrepen heeft, maar de eer komt veel meer bij het geloof van bidder of de zalving van de leider terecht. Precies zoals bij Mozes en Aäron ook gebeurde.

Ja, God geneest! Daar mogen wij van harte 'amen' op zeggen. Wij dienen echter altijd **op God Zelf af te stemmen**, of en hoe God in een bepaalde situatie wil genezen. En we zullen ook een 'nee' moeten accepteren. Als we dat niet accepteren, dan zijn hoogmoedig en niet-corrigeerbaar geworden. Dat zijn geen vruchten van de Heilige Geest.

God heeft ervoor gekozen om de goede oogst en het onkruid **samen op te laten groeien** op de akker, tot de dag van de oogst (Mattheüs 13:30). Hij gebruikt zelfs mensen in zijn dienst, die uiteindelijk niet bij Hem thuis zullen komen. Zo schrijft Paulus in 2 Timotheüs 2:20 dat er allerlei voorwerpen in een groot huis zijn, sommige tot eervol en andere tot oneervol gebruik. Dit is een beeld van Gods gemeente, waarin goede en slechte vaten zijn. God gebruikt deze vaten allemaal om zijn plannen mee te volvoeren. Hij staat daar ver boven en volvoert zijn plan. Op de dag van het oordeel zal echter wel scheiding gemaakt gaan worden tussen deze verschillende soorten vaten.

Hoe kunnen we bedieningen nu **Bijbels toetsen**? Allereerst moeten wij stellen dat het oordeel aan God is. Tegelijk mogen wij wel ons geestelijke onderscheidingsvermogen gebruiken, zodat we niet in slechte zaken meegesleurd worden. We mogen bedieningen toetsen om te zien of we daar deel aan willen hebben. Hoe dan? Yeshua heeft een paar verzen eerder gezegd (zie Mattheüs 7:15-23) dat we de bomen **aan de vrucht** kunnen herkennen. We zullen bedieningen dus op hun vruchten moeten toetsen.

Wat zijn vruchten dan? Vruchten zijn niet de aantallen gezangen, rake profetieën, wonderen of tekenen. Dit zijn uitingen van gaven en zalvingen van de Heilige Geest. De vruchten zijn in de Bijbel altijd **karaktervruchten**. Het gaat God veel meer om het hart, dan om wat jij allemaal doet voor Hem. De toetsing en beoordeling vindt plaats op karakterniveau. Dat is het belangrijkste werk van de Heilige Geest. Hij vernieuwt ons karakter, zodat het op het **karakter van Yeshua** gaat lijken. In Galaten 5:22 treffen we de vrucht van de Heilige Geest aan:

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

Geloof dient op God gericht te zijn. Geloof bouwt zich op in een persoonlijke en levende relatie met de Heer. Wij buigen nederig voor Hem en hebben Hem lief. En wij ontdekken dat Hij als Persoon altijd te vertrouwen is, ook als het niet zo gaat, als dat wij willen. Wanneer geloof echter tot een trucje verwordt of in manipulatie wordt veranderd, dan zal dit mogelijk wel wonderen uitwerken, maar toch ook wrange vruchten voortbrengen. Er komt dan vaak een **harde geest** mee. Die uit zich op verschillende manieren:

Ten eerste zul je vaak merken dat als je het 'geloof' van een dergelijk persoon of stroming **niet deelt** of daar iets anders instaat, dat je al snel met **afwijzing en liefdeloosheid** te maken krijgt. Soms wordt je er zelfs om gehaat en eruit gewerkt. Er wordt jou verweten dat je 'geloof afbreekt', wanneer je enige nuance probeert aan te brengen of Gods soevereiniteit onder de aandacht te brengen.

Ten tweede merk je een bepaalde **krampachtigheid**, dat het altijd moet gebeuren. Een angst zelfs, dat het 'trucje' op een dag niet meer werkt. We moeten de waarheid steeds 'bewijzen'. Dit neemt de vrede en de ongecompliceerde vrijheid weg.

Ten derde is het geduld vaak ver te zoeken. Abraham moest tot zijn honderdste wachten op de vervulling van de belofte. Dit was zijn grootste geloofsdaad: wachten. Wanneer wij echter de wonderen en de tekenen **hier en nu** meteen willen ervaren, raakt de vrucht van het geduld en het volhardende lijden buiten beeld.

Ten vierde raakt de zachtmoedigheid en de bijbehorende nederigheid vaak buiten beeld. Met name charismatische leiders kunnen zichzelf een hoogmoedige houding aan gaan meten en zichzelf **boven alle kritiek verheffen**. Iedere correctie is een aanval van satan en moet afgeslagen worden. Zij zelf hebben de volledige waarheid in pacht.

Ten vijfde raakt zelfs **het ware geloof** of vertrouwen **buiten beeld**. Dit is het rustige en vaste vertrouwen, dat hoe het ook loopt, God het ten goede zal keren. Men durft God niet te vertrouwen zonder de wonderen en de tekenen te zien. Geloof draait echter vaak om vertrouwen, wanneer wij het juist niet zien.

Waar **God alle ruimte en eer** krijgt, daar gaan de karaktervruchten van de Geest juist groeien. Daar zul je liefde en blijdschap ervaren. Je zult er ook de vrijheid van de Geest ervaren, zonder krampachtigheid. Je zult er nederigheid tegenkomen: mensen die willen dienen en liever voor anderen willen lijden, dan over anderen te heersen. Je zult er volwassen gelovigen tegenkomen, die zichzelf weten te beheersen in alles en onder alle omstandigheden in de vrede van God zullen zijn.

Terug naar de Rots in de woestijn. Mozes wordt de meest zachtmoedige en nederige man op aarde genoemd in Numeri 12:3. Dit maakte hem geschikt om met goddelijk gezag te regeren. Echter, in de verzen 10 en 11 van de huidige *aliyah* zien we een **andere kant van Mozes' karakter** naar voren komen. Hij roept naar het volk: *'Luistert toch, rebellen!'* Hier raakt Mozes zijn zachtmoedigheid voor een moment kwijt. Hij begint te handelen vanuit bitterheid en spreekt het volk verwijtend aan als rebellen, vanuit zijn eigen gekwetstheid. Ook begint hij hier te strijden voor zijn eigen naam. Verder zien we hem tweemaal slaan op de Rots. Hij houdt het niet bij één keer, zoals eerder, maar hij slaat door. Dit laat zien dat hij hier zijn geduld en zelfbeheersing verliest.

Dit zegt alles. Mozes is het hier even helemaal kwijt. En dat is meteen zichtbaar en toetsbaar op basis van de karaktereigenschappen die hij hier toont. Hoewel **het wonder** gebeurt en het water tevoorschijn komt, komen hier **wrange vruchten** tevoorschijn. Mozes komt tegenover het volk te staan. En God krijgt niet de eer die Hij verdient. Het water uit de Rots zou in later dagen herinnerd worden als het water van *Meriba*, het water van geruzie of van strijd.

Nu is de **Rots** in de woestijn niemand anders dan **Yeshua Zelf**. Dat staat beschreven in 1 Korinthe 10:4: *... Zij dronken namelijk uit een geestelijke Rots, die hen volgde; en die Rots was Christus*. Dat de Rots de Israëlieten volgde tijdens de woestijnreis, is breed bekend in de Joodse traditie. De Rots heeft de Israëlieten van water voorzien, tijdens hun hele woestijnreis. In de Joodse bronnen wordt deze wandelende Rots de **Bron van Mirjam** genoemd. Deze Rots zou in het Meer van Galilea verdwenen zijn, toen de Israëlieten in het Beloofde Land aankwamen.

Het is heel bijzonder dat **Yeshua uit Mirjam** (de Hebreeuwse variant van Maria) werd geboren. Hij was de ware Bron van Mirjam. Hij was de ware Rots, die meetrok met de Israëlieten door de woestijn heen. Er valt nog veel meer over deze Rots te zeggen. God had zijn Troon namelijk gevestigd op deze Rots, wat wij onder meer kunnen afleiden uit Exodus 17:6 en 24:10. Yeshua is de Rots waarop God troont. Dit hangt weer samen met

het feit dat Yeshua het Voorhangsel en het Verzoendeksel is, zie bijvoorbeeld Hebrëen 10:20. Mij ontbreekt hier de ruimte om daar uitgebreid op in te gaan, maar ik wil u hiervoor verwijzen naar het boek *'Zicht op Jezus'*, waarin ik uitgebreid op deze thematiek inga.¹

Voor nu is het belangrijk om te beseffen dat Yeshua de Rots in de woestijn was. Hierdoor valt er bijzonder licht op Exodus 17:6. Mozes moest de eerste keer op de **Rots slaan** om daar water uit voort te laten komen. Dit verwijst naar het feit dat **Yeshua 'geslagen'** moest worden om ons zijn heilrijke water en zijn Heilige Geest te kunnen geven. Yeshua werd gekruisigd, zodat wij het water van het eeuwige leven konden ontvangen.²

Yeshua is het Woord. En het water dat uit Hem voortkomt is de Heilige Geest. Yeshua moest geslagen worden om de Heilige Geest aan ons te kunnen geven. Dit werpt verder een bijzonder licht op de huidige *aliyah*. In Numeri 20:8 moet Mozes **spreken tot de Rots** om water voort te brengen. Yeshua hoefde slechts eenmaal gekruisigd te worden. Daarna hoeven wij slechts **tot Hem te bidden** en zal Hij zijn **Heilige Geest** aan ons geven. Wij mogen de Rots aanspreken. Wij mogen een persoonlijke relatie met Yeshua opbouwen. Dan komt de Heilige Geest in rijke mate naar ons toestromen.

Toen Mozes op de Rots sloeg, was dat alsof hij **Yeshua voor een tweede maal wilde kruisigen**. Daarom werd deze zonde hem ook zo zwaar aangerekend. Yeshua hoeft geen tweede keer gekruisigd te worden. Dat kan ook helemaal niet. Zijn kruisdood was voor eens en altijd genoeg. Vanaf nu komt het op een persoonlijke relatie met Yeshua aan, op de vertrouwelijke omgang, het persoonlijke geloof in Hem.

In Hebrëen 6:4-6 wordt een heftige toepassing gemaakt op de afval van het geloof:

*Want het is **onmogelijk** om hen die eens verlicht zijn geweest, die de hemelse gave geproefd hebben en deelgenoot zijn geworden van de Heilige Geest, en die het goede Woord van God geproefd hebben en de krachten van de komende wereld, en die daarna afvallig worden, weer **opnieuw tot bekering** te brengen, omdat zij voor zichzelf de **Zoon van God opnieuw kruisigen** en openlijk te schande maken.*

Wanneer je daadwerkelijk tot levend geloof gekomen bent en de Heilige Geest hebt ontvangen, maar daarna toch van het geloof afvalt, is er geen weg meer terug. Immers, dan is het alsof je Yeshua voor een tweede keer zou kruisigen. Dit leert ons ten eerste dat je kunt **afvallen van het geloof**, ook wanneer je tot écht geloof gekomen bent en daadwerkelijk de Heilige Geest hebt ontvangen. En ten tweede dat er dan **geen bekering meer mogelijk** is. Je hebt de gave van Yeshua's kruisdood namelijk al ontvangen, maar verkwanseld. Zo blijft er dan geen offer meer over voor jouw zonde.

Laat dit tot **waarschuwing** voor ons zijn. Zelfs Mozes mocht het Beloofde Land niet binnengaan, toen hij de Rots voor de tweede maal sloeg. Bij Mozes ging het om het letterlijke Beloofde Land. Hij is wel veilig thuisgekomen bij God in de hemel. Later mocht hij zelfs in het Beloofde Land op de berg van de verheerlijking zijn, samen met Yeshua.³

¹ Bosch, J.W. van den (2023). *Zicht op Jezus. Wandelen in Profetische beelden*. Den Haag: Public Transformation.

² Johannes 4:14 en 7:38-39.

³ Mattheüs 17:3.

Het voorval bij Meriba is echter ook een beeld van het geestelijke. Wanneer wij Yeshua bewust verlaten en van ons geloof afvallen, dan is er geen weg meer terug. Dan wordt ons de toegang tot het eeuwige Beloofde Land ontzegd. Laten we dicht bij Yeshua blijven!

Het slaan van de Rots voor de tweede en derde maal kan ook slaan op de **vervolging** van Yeshua's volgelingen. Nu Yeshua naar de hemel is gevaren, wil satan de gelovigen vervolgen en doden.⁴ Zo wil hij Yeshua blijven slaan. De gelovigen zijn immers het Lichaam van Yeshua in deze wereld. Daarom valt satan dit Lichaam aan en vervolgt de ware gelovigen. Zo probeert hij Yeshua steeds opnieuw te slaan.

Het mooie is dat dit het **water van Gods Geest** voort doet komen. Hoe naar vervolging ook is en hoezeer het ook tegen de bedoelingen van God ingaat, toch brengt het vruchten voort. Waar vervolging is, daar groeit Gods gemeente, tegen de verdrukking in. Hier komt ook de uitspraak vandaan: *het bloed van de martelaren is het zaad van Gods kerk*. God doet er iets moois en goeds uit voortkomen. Dit laat zien dat Hij boven alles verheven is.

Ten slotte, laten wij ons **uitstrekken naar het water van de Heilige Geest**. We mogen ten volle drinken van alle geweldige gaven en zegeningen die Hij wil geven, inclusief genezingen, profetieën, wonderen en tekenen. Maar laten wij God **niet manipuleren** of slaan om deze zegeningen te verkrijgen. Laten wij inzetten op een **liefdevolle relatie** met Yeshua, waarin wij Hem steeds beter leren kennen. Laten wij Hem nederig vragen om de zegeningen en daarin proberen te wandelen. En laten we buigen voor Hem, ook wanneer het anders loopt. Laten we de Goede Herder vertrouwen, want Hij weet de weg. En bovenal, laten we ons uitstrekken naar **karaktervernieuwing door de Heilige Geest**, zodat wij Yeshua in deze wereld uit mogen leven. Dan zullen wij de juiste en de ware vruchten voortbrengen, waar God blij van wordt!

Wat hebben we nu geleerd?

1. Soms worden wonderen van God gedaan door manipulatieve leiders
2. Gods woede en rechtvaardige oordeel zal daar op een dag over blijken
3. Maak ruimte voor Gods soevereine handelen
4. Laten genezingen of wonderen geen 'trucje' of 'theologie' worden
5. Vertrouw God persoonlijk en stem op Hem af
6. Toets leiders en bedieningen op hun karaktervruchten (en jezelf!)
7. Wees liefdevol, geduldig, corrigeerbaar en nederig
8. Yeshua is de Rots in de woestijn
9. Hij moest geslagen worden om het water van eeuwig leven voort te brengen
10. Nu mogen wij tot Hem spreken om dit water van Gods Geest te ontvangen
11. Yeshua kan geen tweede keer gekruisigd worden
12. Wanneer je afvalt van je geloof, is er geen bekering meer mogelijk
13. Vervolging brengt het water van Gods Geest en zegen voort
14. Laten we ons allereerst naar karaktervernieuwing uitstrekken, vóór de gaven

⁴ Zie bijvoorbeeld Openbaring 12.